סידור נוסח עדות המזרח — קריאת התורה

סדר קריאת התורה בשבת

בעת פתיחת ההיכל אומרים, וביו"ט שאינו בשבת מדלגים שני הפסוקים הראשונים ומתחילים מיהי ה'

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הַוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ: אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים ו אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה ו אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה ו יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:

פותחים ההיכל

אומרים בריך שמיה שכתוב בזוהר פרשת ויקהל דף ר"ו

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָארֵי עָלְמָא, בְּרִיךְ כְּתָרָךְ וְאַתָּרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ, עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם, וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחְזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מִקְדָּשָׁךְ, לְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ, וּלְקַבְּלָא צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רַעֲוָא קָדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּ, וְלֶהֱוֵי אֲנָא עַבְדָּךְ פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי, וְיַת כָּל דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא, אַנְתְּ הוּא דְשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא, וּמַלְכוּתָא דִילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ מִקַּמֵּי דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא, וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סְמִיכְנָא, אֶלָּא בֶּאלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא דְקֻשׁוֹט, וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט, וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט, וּמַסְגֵּי לְמֶעְבַּד טָבָן וּקְשׁוֹט, בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קָדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָךְ, (וְתִיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּעַבְדִין רְעוּתָךְ) וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דִּלְבָּאי וְלִבָּא דכל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן:

מוציאים ספר תורה ואומרים

צְאֶנָה ו וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ:

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בָּרוּךְ הוּא: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְּהוָה אֱלֹהָיו:

מוליכים ספר תורה לתיבה ואומרים

גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

אֵין־קָדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתֵי אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: שָׁלוֹם רב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה ו יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: הַכֹּל תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים, וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה:

מגביה ספר תורה ומראה לקהל ומשתחוים ואומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: הָאֵל֝ תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת־יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל ו הַחֹסִים בּוֹ:

אסור לדבר בשעת הקריאה

לפני קריאת התורה

אומר העולה: הַשֵּׁם עִמָּכֶם:

ועונים הקהל: יְבָרֶכְךָ הַשֵּׁם:

ואומר העולה: בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ:

ועונים הקהל: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וחוזר העולה: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ומברך העולה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ואחר קריאת התורה מברך העולה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה: